

H-PBT-H-911/2012. Kötelezést tartalmazó határozat

A Pénzügyi Békéltető Testület a **Dr. V. D.** kérelmező(a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2012. április 16. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

HATÁROZATOT

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület kötelezi a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen határozat kézhezvételétől számított 15 (tizenöt) naptári napon belül fizessen meg a Kérelmező részére 18.520 Ft (azaz tizennyolcezer-ötszázhusz forint) összeget és annak 2011. január 1. napjától számított, Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatát.

A Pénzügyi Békéltető Testület ezt meghaladóan a Kérelmező kérelmét elutasítja.

A Pénzügyi Békéltető Testület erre irányuló kérelem hiányában az eljárási költségek viseléséről történő rendelkezést mellőzte.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató a tanács kötelezést tartalmazó határozatát a teljesítési határidőn belül nem hajtja végre, a Kérelmező kérheti a bíróságtól a tanács határozatának végrehajtási záradékkal történő ellátását.

A kötelezést tartalmazó határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Psztv. 78. § (1) bekezdése, 94. § a) pontja, 95. § (2)-(5) bekezdései, valamint 101. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2012. február 27. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval fennálló, repülőjegy biztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett tényállás szerint a Kérelmező és házastársa 2010. augusztus 26. napján, az xxx Kft-nél (a továbbiakban: *Utazási Iroda*) megrendelt két repülőjegyet az xxx légitársaság 2011. február 12. napján induló xxx-xxx járatára. A Kérelmező a repülőjegyek teljes ellenértékét a megrendeléskor kiegyenlítette az Utazási Iroda felé.

A Kérelmező a repülőjegyek megrendelésével egyidejűleg repülőjegy-biztosítást kötött a Pénzügyi Szolgáltatóval, melynek ellenértékeként mindösszesen 18.520 Ft biztosítási szolgáltatási díj megfizetésre került a Pénzügyi Szolgáltató felé.

A megrendelést követően 2010. december 20. napján az Utazási Iroda bejelentette fizetéseképtelenségét és értesítette ügyfeleit, hogy az utazásszervezői és utazásközvetítői tevékenységét megszüntette. Tájékoztatva továbbá az ügyfeleket, hogy az Utazási Iroda vagyoni biztosíték biztosítását a Pénzügyi Szolgáltató kezeli és ennek alapján az Utazási Iroda fizetéseképtelenségével kapcsolatos károkat a vagyoni biztosíték biztosítás terhére a Pénzügyi Szolgáltató téríti meg. Ezt követően a Kérelmező értesült arról is, hogy az Utazási Iroda a Kérelmező megrendelése során befizetett, repülőjegyek ellenértékét képező összeget nem fizette meg az xxx légitársaság felé, és az Utazási Iroda fizetéseképtelensége folytán a légitársaság a 2011. február 12-i járatot törölte.

Ennek alapján a Kérelmező 2010. december 21. napján igénybejelentéssel fordult a Pénzügyi Szolgáltató felé, melyben kérte a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a vagyoni biztosíték biztosítás terhére térítse meg az Utazási Iroda fizetéseképtelensége folytán felmerült kárát. A Kérelmező 2011. január 3. napján igénybejelentését kiegészítette azzal, hogy kérte a biztosítási díj visszatérítését arra figyelemmel, hogy a repülőjegyek ellenértékét az Utazási Iroda nem fizette meg a légitársaság felé, így repülőjegy hiányában a Pénzügyi Szolgáltató kockázatviselése nem állt fenn.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező igénybejelentését 2011. január 19. napján és 2011. február 3. napján kelt leveleivel elutasította. Elutasító leveleiben tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy az Utazási Iroda vagyoni biztosíték biztosítása az önállóan vásárolt repülőjegyek vételárára nem nyújt fedezetet, a nevezett biztosítás fedezete kizárólag az ún. utazási csomagban értékesített utakra befizetett előlegek és részvételi díjak visszafizetésére terjed ki. A biztosítási díj visszafizetésére irányuló igénybejelentés körében tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a biztosító kockázatviselése fennállt, ezért díjvisszatérítésre nem lát lehetőséget.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé megfizetett repülőjegy-biztosítási díj visszafizetésére és arra, hogy az Utazási Iroda vagyoni biztosíték biztosítása terhére térítse meg az Utazási Iroda fizetéseképtelensége miatt felmerült kárát.

A Pénzügyi Szolgáltató válaszirátában fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

Kiemelte, hogy a biztosító a repülőjegyek Utazási Irodánál történő megrendelésétől kockázatban állt, így a Kérelmező díjvisszatérítésre irányuló igényét nem tartja megalapozottnak.

Fenntartotta azon álláspontját is, hogy az Utazási Iroda vagyoni biztosíték biztosítása alapján nem tartozik felelősséggel a Kérelmező felé, mivel a Kérelmező nem utazási csomagot, vásárolt (nem is utazási szerződést kötött), hanem csupán repülőjegyet, és erre a nevezett biztosítás nem terjed ki.

A Pénzügyi Szolgáltató 2012. április 4. napján benyújtott nyilatkozatában úgy nyilatkozott, hogy az ügyben a Pénzügyi Békéltető Testület döntésének alávetni magát nem kívánja, az ügyben hozott döntést magára nézve kötelező érvényűnek nem fogadja el.

Az ügyben 2012. április 16. napján megtartott meghallgatáson a Kérelmező kérelmét fenntartotta. Álláspontja szerint az xxx nem járt el megfelelően, mert utazási szerződést kellett volna kötnie, hiszen olyan charter járatra kötött szerződést, melyet ő működtetett, azon mások nem utazhattak. Erre figyelemmel utazási szerződést kellett volna kötniük, és nem repülőjegyet értékesíteniük. Repülőjegy biztosítással kapcsolatban is fenntartotta álláspontját, meg nem lévő repülőjegy esetén a biztosítási szerződés nem jött létre, így a díj visszajár. Álláspontja szerint érvényes repülőjeggyel nem rendelkezett. Más jellegű szolgáltatási igény esetén erre joggal hivatkozhatott volna a Pénzügyi Szolgáltató.

Fenntartotta azon álláspontját, hogy nem rendelkezett érvényes repülőjeggyel. Kiemelte, hogy a Nemzetgazdasági Minisztériumot a Pénzügyi Szolgáltató felhívására kereste meg. Valószínűsíti, hogy a Pénzügyi Szolgáltató már előre ismerte, mi lesz a Minisztérium álláspontja. Álláspontja szerint ugyanakkor, nincs sehol sem rögzítve, mely jogszabály alapján zárható ki az ő esetében keletkezett kár a szolgáltatásból. Nincs sehol rögzítve, hogy aki nem utazási csomagot vásárol, az ne lenne jogosult kártérítésre a vagyoni biztosítékból. Álláspontja szerint a szerződést a tartalma szerint kell megítélni, és ő utazási szerződést kötött.

A meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Egyezségi ajánlatot nem terjesztett elő. Kiemelte, hogy az álláspontját alátámasztja a Kérelmező által becsatolt, az illetékes minisztériumból a Kérelmező által kapott válasz is.

A repülőjeggyel kapcsolatban előadta, hogy annak van jelentősége, hogy a Kérelmező kifizette a repülőjegy ellenértékét, így az – álláspontja szerint – megvásárlásra került, ez alapján a biztosítási szerződés is létrejött a repülőjegy biztosításra vonatkozóan. Elismeri, hogy a repülőjegy nem került kiállításra, ennek ellenére álláspontja szerint a Kérelmező a repülőjegy tulajdonosának tekintendő. Előadta, hogy kárbejelentéskor a Pénzügyi Szolgáltató valóban kéri a repülőjegyet, ennek ellenére a Kérelmező rendelkezésére álló dokumentáció elégséges lett volna a repülőjegy biztosítás kapcsán szolgáltatási igény benyújtására, biztosítási esemény esetén. Kiemelte továbbá, hogy – figyelemmel az interneten történő repülőjegy vásárlási szokásokra is – több esetben nem is kap repülőjegyet az ügyfél.

A Kérelmező Kérése az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

1. A Pénzügyi Szolgáltató 2012. április 2. napján kelt és a Pénzügyi Békéltető Testülethez 2012. április 4. napján érkezett beadványával nyilatkozott, hogy a tárgybeli ügyben a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsának döntését magára nézve kötelezőként nem fogadja el.

Mivel az eljárás során a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a Pénzügyi Békéltető Testület előtt, 500.000 Ft összeghatárig terjedő általános alávetési nyilatkozatot tett, és a Kérelmező Kérelmében foglalt teljes ügyérték ezt az összeghatárt nem haladja meg, ezért az eljáró tanácsának első sorban abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy van-e lehetőség arra, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a Pénzügyi Békéltető Testület előtt tett általános alávetési nyilatkozatát egyedi ügyekben korlátozza, vagy alávetését egyes ügyekben visszavonja.

A Psztv. 84. § (1) bekezdése szerint a Psztv. 4. §-ában meghatározott szervezet vagy személy a Pénzügyi Békéltető Testületnél írásban, visszavonásig érvényes általános alávetési nyilatkozatot tehet, amelyben vállalja, hogy a békéltető testületi eljárásnak és egyezség hiányában az ilyen eljárásban hozott határozatnak aláveti magát. Az alávetési nyilatkozatában a szervezet vagy személy kötelezettségvállalásának mértékét, illetve hatályát a jogvita tárgyának általa meghatározott értékében vagy más módon is korlátozhatja.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a fentiekkel kapcsolatban rámutat, hogy a Psztv. 4. §-ában meghatározott pénzügyi szervezetek a Pénzügyi Békéltető Testület előtt tett általános alávetési nyilatkozatukat csak teljes terjedelmében történő visszavonással szüntethetik meg. Egy adott ügyben pedig az általános alávetési nyilatkozat fennállása tekintetében az eljárás megindulásának időpontja az irányadó, ezt követően az adott, folyamatban lévő ügyre vonatkozóan az általános alávetési nyilatkozat és – ennek hiányában – az ügy folyamatban léte alatt az adott ügyre vonatkozóan megtett egyedi alávetési nyilatkozat bármilyen korlátozására, vagy az adott ügyben az alávetési nyilatkozat visszavonására nincs lehetőség.

A fenti értelmezés összhangban van a Psztv. 84. § (3) bekezdésében rögzített alapelvvel, tekintettel arra, hogy a fogyasztók adott esetben a pénzügyi szolgáltató kereskedelmi kommunikációjában vállalt alávetési nyilatkozatra is tekintettel fordulnak a Pénzügyi Békéltető Testülethez, így méltánytalan helyzetet teremtene, ha a pénzügyi szolgáltató az eljárás megindítása után alávetési nyilatkozatát visszavonhatná. Másrészt a fentiekkel ellenkező értelmezés akár azt is jelenthetné, hogy a pénzügyi szolgáltatók általános alávetési nyilatkozat megtétele – és az ebből fakadó fogyasztói bizalom elnyerése – mellett akár minden egyedi ügyben visszavonhatnák az alávetési nyilatkozatot, kiüresítve ezzel az általános alávetési nyilatkozat tartalmát.

A fentiek szerint a Pénzügyi Szolgáltató 2012. április 4. napján érkezett nyilatkozatában tett, tartalmában az általános alávetés visszavonásaként értelmezhető nyilatkozatát a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa figyelembe venni nem tudta, és megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató által tett, 500.000 Ft összeghatárig terjedő általános alávetési nyilatkozat jelen ügyre az eljárás teljes tartama alatt kiterjed; a nyilatkozat annak hatályát nem érinti.

2. A Kérelmező Kérelmében kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa az Utazási Irodán keresztül a Pénzügyi Szolgáltató felé megfizetett 18.520 Ft összegű biztosítási díj visszafizetésére, mivel – figyelemmel arra, hogy az Utazási Iroda a légitársaság felé nem fizette meg a repülőjegyek ellenértékét - érvényes repülőjeggyel nem rendelkezett. Érvényes repülőjegy hiányában pedig – álláspontja szerint – nem áll be a Pénzügyi Szolgáltató kockázatviselése, így a biztosítási díj visszajár.

Ebben a körben nem volt vitás, hogy a felek között a Kérelmező által megrendelt repülőjegyekre vonatkozóan repülőjegy biztosítás jött létre, és a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján az „xxx-biztosítás és kiegészítő biztosítás Szabályzat” általános szerződési feltételeit (*a továbbiakban: Szabályzat*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

Az eljáró tanácsnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Kérelmező biztosítási szerződése tekintetében beállt-e a Pénzügyi Szolgáltató kockázatviselése.

A Szabályzat I. fejezetének 1. pontja szerint a repülőjegy-biztosítás tekintetében akkor következik be biztosítási esemény, „ha a Magyar Köztársaság területén menetrendszerinti és vagy low cost (diszkont) légi járatra (kizárólag európai indulással) vásárolt, kedvezményes – részben vagy egészben vissza nem térítendő – egyéni repülőjegyet tulajdonosa a Szabályzatban meghatározott utazásképtelenség esetén nem tudja igénybe venni”.

A Szabályzat fenti rendelkezései szerint tehát a Pénzügyi Szolgáltató szolgáltatási kötelezettségét megalapozó biztosítási esemény bekövetkezésének előfeltétele, hogy a biztosított a repülőjegy tulajdonosa legyen.

A repülőjegy fogalmát a Szabályzat külön nem definiálja, így a repülőjegy fogalmára nézve a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: *Ptk.*) 207. § (1) bekezdésében foglalt értelmezési alapelv szerint azon értelmezést kell érteni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. A *Ptk.* 207. § (2) bekezdése szerint pedig ha az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződés tartalma az előzőek szerint nem állapítható meg egyértelműen, a feltétel meghatározójával szerződő fél, illetve a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.

Ennek alapján a repülőjegy – a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megítélése szerint – a köznapi értelemben olyan érvényes, a légitársaság által, a megfelelő formában (papír alapon vagy igazolásra alkalmas más módon) kibocsátott, vagy általa engedélyezett igazolás, bizonylat, amely a légi járműre történő beszállásra és az utazás megkezdésére jogosít.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa az eljárásban becsatolt okirati bizonyítékok alapján megállapította, hogy a Kérelmező az Utazási Iroda felé fizette meg a repülőjegyek ellenértékét, azzal hogy az Utazási Iroda rendeli és vásárolja meg a repülőjegyeket a légitársaságtól. A rendelkezésre álló okiratok alátámasztják továbbá, hogy a repülőjegyek ellenértékét az Utazási Iroda a légitársaság felé nem fizette meg, a Kérelmezők repülőjegyét nem vásárolta meg. Ennek folytán a Kérelmező és házastársa érvényes repülőjeggyel nem rendelkezett.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa e körben rámutat, hogy a gyakorlatban a Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott elektronikus formában is megvalósulhat a repülőjegy kiállítása, mely esetben a tényleges, papír alapú repülőjegyet a légitársaság által kibocsátott elektronikus bizonylat pótolja. Ez esetben maga az elektronikus bizonylat minősül repülőjeggynek.

Mindezek mellett az Utazási Iroda által kiállított előlegbekérőről kiállított számla semmiképpen sem eshet egy tekintet alá a légitársaság által, akár elektronikus úton kibocsátott repülőjeggyel, mivel az Utazási Iroda repülőjegy kiállítására nem jogosult, és az eljárás során nem merült fel olyan adat, amely a repülőjegy tényleges kibocsátását alátámasztotta volna. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a Kérelmezők által, a repülőjegyek megvásárlására befizetett összeg bizonyítottan nem került átadásra a légitársaság felé és 2010. december 20. napján kelt levelével maga az Utazási Iroda is arról tájékoztatja az utasait, hogy a menetrendszerinti járatokra repülőjeggyel rendelkező utasok repülőjegye továbbra is érvényes marad. Ezen utasok tehát – ellentétben a Kérelmezővel – rendelkeztek repülőjeggyel.

A fentiek szerint a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között a repülőjegy-biztosítási szerződés alapján a

Pénzügyi Szolgáltató kockázatviselése a repülőjegyek (akár papír alapú, akár elektronikus formában történő) kibocsátásától függő feltétellel áll be. Mivel a repülőjegyek a fentiek szerint kétséget kizáróan nem kerültek kibocsátásra, így a Pénzügyi Szolgáltató kockázatviselése a biztosítás tekintetében nem állt be.

A Ptk. 545. § (2) bekezdése kimondja, hogy ha a szerződés hatálya alatt a biztosítási esemény bekövetkezése lehetetlenné vált, vagy a biztosítási érdek megszűnt, a szerződés, illetőleg annak megfelelő része a hónap utolsó napjával megszűnik.

Mivel az Utazási Iroda utazásszervezői és utazásközvetítői tevékenysége xxx.xx.xx- napjával megszűnt, és a légitársaság a tervezett járatot törölte, így a repülőjegyek kibocsátása, és ennek alapján a biztosítási esemény bekövetkezése lehetetlenné vált, így a biztosítási szerződés a Pénzügyi Szolgáltató kockázatviselésének beállása nélkül, a Ptk. 545. § (2) bekezdés első fordulata alapján, a lehetetlenülés hónapjának utolsó napjával, tehát 2010. december 31. napjával megszűnt.

A Ptk. 201. § (1) bekezdésében megfogalmazott visszterhességi alapelv szerint a szerződéssel kikötött szolgáltatásért – ha a szerződésből vagy a körülményekből kifejezetten más nem következik – ellenszolgáltatás jár. Mivel a biztosító oldalán a kockázatviselés hiányában nem állt fenn szolgáltatási kötelezettség, így a Kérelmező által megfizetett biztosítási díj szolgáltatással nem ellentételezett, joggal nem rendelkezik.

A fentiek szerint a Kérelmező által a Pénzügyi Szolgáltató részére, jogalap nélkül megfizetett összeg elszámolására a Ptk. 361. § (1) bekezdésében, a jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozóan megfogalmazottak az irányadók, mely szerint aki másnak rovására jogalap nélkül jut vagyoni előnyhöz, köteles ezt az előnyt visszatéríteni.

Mivel a nevezett összeg visszafizetése a biztosítási szerződés Ptk. 545. § (2) bekezdése szerinti megszűnését követő nappal, azaz 2011. január 1. napján esedékessé vált, az adott összeg után a Pénzügyi Szolgáltatót a késedelembe esés időpontjától a megfizetés időpontjáig terjedő időszakra vonatkozóan, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 301. § (1) bekezdése alapján késedelmi kamat fizetési kötelezettség terheli.

Mindezek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a rendelkező részben foglaltak szerint a Kérelmező által megfizetett biztosítási díj, és annak 2011. január 1. napjától számított kamatai visszafizetéséről rendelkezett.

3. A fentiek mellett a Kérelmező Kérelmében kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót mint az Utazási Iroda vagyoni biztosíték biztosítását vezető biztosítót arra, hogy az Utazási Iroda vagyoni biztosíték biztosítása terhére térítse meg az Utazási Iroda fizetéseképtelensége miatt felmerült kárát.

A Psztv. 78. § (1) bekezdése szerint a Pénzügyi Békéltető Testület hatáskörébe és illetékességébe tartozik a fogyasztó és a Psztv. 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy között – a nyújtott szolgáltatással kapcsolatban – létrejött szerződés megkötésével és teljesítésével kapcsolatos vitás ügy (a továbbiakban: pénzügyi fogyasztói jogvita) bírósági eljáráson kívüli rendezése.

A Kérelemből és az azzal becsatolt okiratokból megállapítható, hogy a Kérelmező másodlagos kérelmében érintett kárigénye megtérítését mint az Utazási Iroda károsultja igényli az Utazási Iroda vagyoni biztosíték biztosítását kezelő Pénzügyi Szolgáltatótól.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa rámutat, hogy hatásköre kizárólag akkor terjed ki a biztosításokkal kapcsolatos jogvitára, ha a vita a pénzügyi szolgáltató és a vele szerződő fél között áll fenn. Ha viszont jogvita nem a fogyasztó és a szolgáltató között fennálló biztosítási szerződéssel kapcsolatos – hanem a szolgáltató és a károsult között keletkezett – annak elbírálása nem tartozik a Pénzügyi Békéltető Testület hatáskörébe.

A Kérelemben foglaltak alapján megállapítható, hogy a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között, a Kérelemben meghatározott szolgáltatással kapcsolatban nem áll fenn szerződéses jogviszony, mivel a biztosítási szerződés az utazási iroda és a Pénzügyi Szolgáltató között jött létre, ezen szerződésnek a Kérelmező nem alanya. Erre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapította, hogy a Pénzügyi Békéltető Testületnek nincs hatásköre az adott kérdésben eljárni, mivel a Kérelem ezen része nem minősül a Psztv. 78. § (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi fogyasztói jogvitának.

Hatáskör hiányában a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a Kérelmező ezen igényét megvizsgálni és elbírálni nem tudta, ezért a Kérelmet ebben a vonatkozásban elutasította.

Az eljáró tanács tájékoztatja a Kérelmezőt, hogy határozata nem érinti azt a jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

4. Az eljáró tanács az eljárási költségek viseléséről erre irányuló kérelem hiányában nem rendelkezett.

A Pénzügyi Szolgáltató a Pénzügyi Békéltető Testület előtt 500.000 Ft összeghatárig terjedő általános alávetési nyilatkozatot tett.

A Psztv. 94. § a) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében kötelezést tartalmazó határozatot hoz, ha a kérelem megalapozott, és a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor vagy legkésőbb a döntés meghozataláig nyilatkozatában a Testület döntését magára nézve kötelezőként elismerte.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti kötelezést tartalmazó határozatot hozta.

Budapest, 2012. április 27.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja